

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของการศึกษา

สินเชื่อส่วนบุคคล เป็นสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคที่ให้แก่บุคคลธรรมดา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหนี้สินของภาคครัวเรือนที่เป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนถึงความต้องการสภาพคล่องของครัวเรือน การที่ประชาชนเข้าถึงบริการทางการเงินขั้นพื้นฐานได้ ส่งผลให้การหมุนเวียนของเงินในระบบเศรษฐกิจคล่องตัวขึ้น จากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ (ตารางที่ 1.1) พบว่า จำนวนของครัวเรือนที่มีหนี้สินได้เพิ่มขึ้นในช่วงเกือบสิบปีที่ผ่านมา และหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนยังได้เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก 68,405 บาทต่อครัวเรือน ณ สิ้นปี 2543 เป็น 116,681 บาท ณ สิ้นปี 2550 ซึ่งส่วนหนึ่งเกิดจากการดำเนินนโยบายของภาครัฐในการขยายบริการทางการเงินแก่ผู้ที่เคยอยู่นอกระบบผ่านสถาบันการเงินของรัฐ เช่น กองทุนหมู่บ้าน และการแข่งขันปล่อยสินเชื่อรายย่อยของกลุ่มธนาคารพาณิชย์และกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจที่มีโชคนาคาร ล้วนส่งผลให้ประชาชนเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ง่ายขึ้น ซึ่งจะเห็นได้จากการรายงานข้อมูลสินเชื่ออุปโภคบริโภคส่วนบุคคลของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบโดยธนาคารแห่งประเทศไทยมีปริมาณยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อเพิ่มสูงขึ้นมากกว่า 1,022,826 ล้านบาท ในเดือนธันวาคม 2548 เป็น 1,612,493 ล้านบาทในเดือนธันวาคม 2551 (ตารางที่ 1.2)

ตารางที่ 1.1

ภาวะหนี้สินภาคหนี้สินครัวเรือน

บาท

สถิติครัวเรือนไทย	2543	2545	2547	2549	2550
หนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือน (ยอดคงค้าง)	68,405	82,485	104,571	116,585	116,681
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน	12,150	13,736	14,963	17,787	18,660
หนี้สินต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน (เท่า)	5.6	6.0	7.0	6.6	6.3

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมายเหตุ : ตรวจสอบกับสำนักงานสถิติแล้ว ข้อมูลปี 2550 เป็นข้อมูลปีล่าสุดที่ทำการสำรวจ

การขยายตัวอย่างรวดเร็วของธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลที่เกิดจากการแข่งขันกันอย่างรุนแรงของผู้ประกอบการสินเชื่อส่วนบุคคลในช่วงที่ผ่านมา ถึงแม้ในขณะนี้จะลดอุณหภูมิความร้อนแรงลงจากภาวะเศรษฐกิจชะลอตัว ทำให้หลายฝ่ายให้ความสนใจข้อมูลสินเชื่อส่วนบุคคลมากเป็นพิเศษจากการคาดการณ์กันว่าความผันผวนทางเศรษฐกิจจะทำให้ความต้องการก่อหนี้เพิ่มขึ้นรวมทั้งปัญหาหนี้เสียจะเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วยหรือไม่ ถ้าหากในระยะข้างหน้าปัญหาค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้นทำให้ความสามารถในการผ่อนชำระหนี้ของประชาชนลดลง จากรายงานข้อมูลระบบธนาคารพาณิชย์ของธนาคารแห่งประเทศไทย (ตารางที่ 1.2) ในไตรมาสที่ 4 ของปี 2551 สินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคซึ่งคิดเป็นร้อยละ 21.36 ของสินเชื่อรวมทั้งระบบหรือประมาณเกือบ 1 ใน 4 ของสินเชื่อรวม ในขณะที่สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับที่เป็นส่วนหนึ่งของสินเชื่ออุปโภคบริโภคนั้นมีสัดส่วนร้อยละ 14.21 ของสินเชื่ออุปโภคบริโภค

ตารางที่ 1.2

สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับเทียบกับสินเชื่อประเภทต่าง ๆ

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทสินเชื่อ	ธ.ค.48	ธ.ค.49	ธ.ค.50	ธ.ค.51
สินเชื่อรวมทั้งระบบ	5,681,451	5,892,821	6,228,981	7,549,404
(% YOY)	8.65	3.72	5.70	21.20
สินเชื่ออุปโภคบริโภคส่วนบุคคล	1,022,826	1,213,896	1,412,883	1,612,493
(%ต่อสินเชื่อทั้งระบบ)	18.00	20.60	22.68	21.36
(% YOY)	23.75	18.68	16.39	14.13
สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ	154,362	188,285	211,805	229,137
(%ต่อสินเชื่ออุปโภคบริโภค)	15.09	15.51	14.94	14.21
(%ต่อสินเชื่อทั้งระบบ)	2.72	3.13	3.39	3.04
(% YOY)	(NA)	21.98	12.49	8.18

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

แต่หากพิจารณาอัตราการขยายตัวพบว่าสินเชื่ออุปโภคบริโภคมีอัตราการขยายตัวที่ชะลอตัวจากร้อยละ 23.75 ในเดือนธันวาคม 2548 เป็นร้อยละ 14.13 ในเดือนธันวาคม 2551 เช่นเดียวกันกับอัตราการขยายตัวของสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับมีอัตราการขยายตัวลดลงจากร้อยละ 21.98 ในเดือน

สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ ตามคำจำกัดความของธนาคารแห่งประเทศไทย หมายถึง

1) สินเชื่อที่ให้แกบุคคลธรรมดา โดยมีวัตถุประสงค์ หรือมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้มาซึ่งสินค้าหรือบริการ และไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้ในการประกอบธุรกิจ โดยไม่มีทรัพย์สินหรือทรัพย์สินเป็นหลักประกัน และ

2) สินเชื่อที่เกิดจากการให้เช่าซื้อ และการให้เช่าแบบลีสซิ่งในสินค้าที่ผู้ประกอบการมิได้จำหน่ายเป็นทางการค้าปกติ² ยกเว้น ในสินค้าประเภทรถยนต์ และรถจักรยานยนต์

จากตารางที่ 1.3 จากข้อมูลธนาคารแห่งประเทศไทย ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2551 ผู้ประกอบการธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับมีจำนวน 42 แห่ง ประกอบด้วยธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศไทยจำนวน 14 แห่ง สาขาธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศจำนวน 2 แห่ง และผู้ประกอบการที่มีธนาคาร (Non-bank) จำนวน 26 แห่ง เทียบกับ ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2548 ก่อนหน้า 1 เดือนที่ธนาคารแห่งประเทศไทยจะเข้ามาควบคุมธุรกิจนี้ผู้ประกอบการทั้งสิ้น 39 แห่ง ธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศไทยจำนวน 13 แห่ง สาขาธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศจำนวน 4 แห่ง และผู้ประกอบการที่มีธนาคาร (Non-bank) จำนวน 22 แห่ง โดยผู้ประกอบการทั้ง 3 กลุ่มนี้ได้รายงานธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด พบว่า ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2551 ทั้งจำนวนบัญชีและยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อทั้งระบบมีปริมาณที่เพิ่มขึ้นมากเมื่อเทียบกับปี 2548 โดยมีจำนวนบัญชีจาก 7,271,826 เป็น 10,332,182 บัญชี หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 42.09 และปริมาณยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อจากจำนวน 137,635 เป็น 229,137 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 66.48 ซึ่งมาจากการเพิ่มขึ้นของยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อของกลุ่มธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศไทยที่เพิ่มขึ้นสูงที่สุดในระบบจากปริมาณ 54,169 เป็น 104,804 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 93.48 ตามด้วยกลุ่มผู้ประกอบการที่มีธนาคารเพิ่มขึ้นสูงลำดับที่ 2 จากปริมาณ 68,092 เป็น 102,903 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 51.12 ส่วนกลุ่มสาขาธนาคารต่างประเทศเป็นกลุ่มที่มีปริมาณยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อเพิ่มขึ้นต่ำสุดในระบบจาก 15,374 เป็น 21,430 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 33.39

---

² ปัจจุบันมีบริการเฉพาะกลุ่มผู้ประกอบการที่มีธนาคาร

ตารางที่ 1.3

สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับจำแนกตามกลุ่มผู้ประกอบการในระบบ

หน่วย : ล้านบาท

สถาบันผู้ให้บริการ	จำนวนราย	จำนวนบัญชี	ยอดสินเชื่อคงค้าง
ณ สิ้น มิถุนายน 2548			
กลุ่มธนาคารพาณิชย์ไทย	13	1,155,811	54,169
กลุ่มสาขาธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ	4	510,988	15,374
กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจที่มีธนาคาร	22	5,605,027	68,092
รวม	39	7,271,826	137,635
ณ สิ้น ธันวาคม 2551			
กลุ่มธนาคารพาณิชย์ไทย	14	1,921,445	104,804
กลุ่มสาขาธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ	2	767,919	21,430
กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจที่มีธนาคาร	26	7,642,818	102,903
รวม	42	10,332,182	229,137

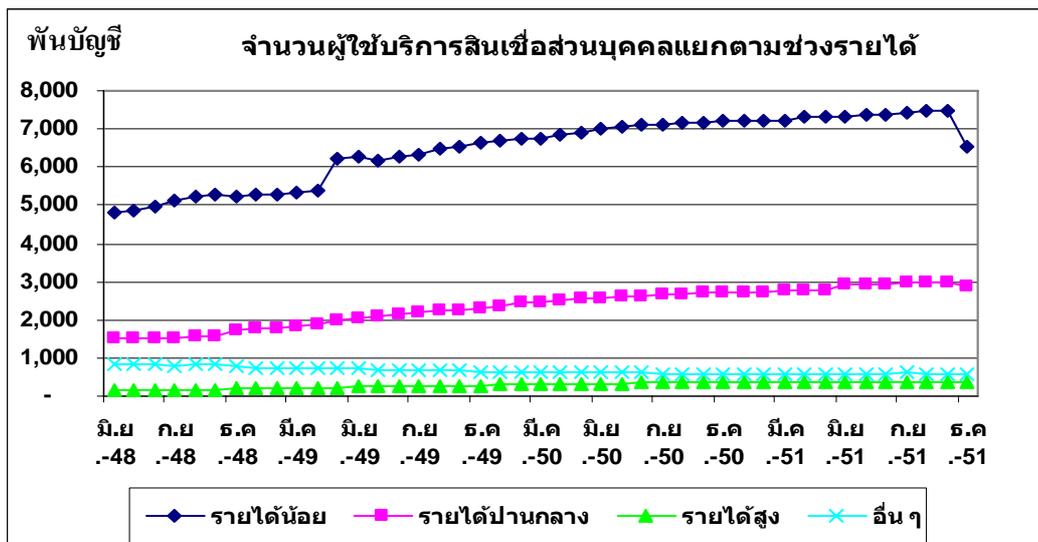
ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

จากภาพที่ 1.1 เมื่อพิจารณาโครงสร้างรายได้ของผู้ใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลจากจำนวนบัญชีผู้ให้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับแยกตามช่วงรายได้ตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2548 ถึงธันวาคม 2551 พบว่า กลุ่มลูกค้าที่มีรายได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาทเป็นกลุ่มที่ใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มลูกค้าที่มีรายได้ปานกลางคือมากกว่า 15,000 บาทแต่ไม่เกิน 50,000 บาท ส่วนกลุ่มที่มีรายได้สูงกว่า 50,000 บาทขึ้นไปใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลน้อยที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสินเชื่อส่วนบุคคลเป็นสินเชื่อสำหรับผู้มีรายได้น้อยซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ ที่ได้รับโอกาสเข้าถึงสินเชื่อในระบบได้ง่ายมากกว่าเมื่อก่อน เนื่องจากภาครัฐได้อนุญาตให้บุคคลที่มีธนาคารสามารถจดทะเบียนเพื่อประกอบธุรกิจนี้ได้ เป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้ประกอบการสินเชื่อส่วนบุคคลที่อยู่นอกระบบต้องการเข้ามาในระบบมากขึ้น โดยเมื่อสิ้นเดือนธันวาคม 2551 พบว่าผู้บริการที่เป็นผู้มีรายได้น้อยหรือผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาทมีจำนวนสูงมากถึง 6,530,062 บัญชี หรือคิดเป็นร้อยละ 63.20 ของผู้บริการทั้งหมดในระบบ และที่สำคัญผู้บริการกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่ไม่สามารถสมัครใช้บริการสินเชื่อบัตรเครดิตได้ เนื่องจากรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทไม่เข้าเกณฑ์รายได้ขั้นต่ำที่

ทางการกำหนด ดังนั้น สินเชื่อส่วนบุคคลแบบไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันที่อยู่ภายใต้การกำกับจึงเป็นสินเชื่อระยะสั้นสำหรับผู้บริโภคระดับล่างที่มีรายได้น้อยและปานกลาง

ภาพที่ 1.1

โครงสร้างรายได้ของผู้ใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ
ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2548 - สิ้นเดือนธันวาคม 2551

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น แม้ภาครัฐได้ออกเกณฑ์กำกับดูแลธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ แต่ธุรกิจดังกล่าวก็ยังขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเห็นได้จากการเพิ่มขึ้นของจำนวนบัญชี ปริมาณสินเชื่อคงค้าง ดังนั้น กฎเกณฑ์ข้อบังคับของภาครัฐมิใช่ปัจจัยที่สำคัญเพียงประการเดียวที่มีอิทธิพลต่อการขยายตัวของธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคล แต่ยังมีปัจจัยอื่น ๆ เช่น ภาวะเศรษฐกิจ อุปทานของเงินทุนสำหรับเงินให้กู้ยืมหรือความต้องการให้สินเชื่อของผู้ประกอบการ และอุปสงค์ต่อเงินทุนสำหรับการกู้ยืมหรือความต้องการสินเชื่อของผู้บริโภค รวมทั้งความแตกต่างของระดับรายได้ของประชากร ต่างก็มีส่วนในการเติบโตของธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคล

ดังนั้น ธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ ซึ่งเป็นสินเชื่อที่ให้กับผู้บริโภคระดับล่างที่มีรายได้น้อยถึงปานกลางแบบไม่มีหลักทรัพย์หรือหลักทรัพย์ค้ำประกัน จึงเป็นสินเชื่อที่มีความเสี่ยงสูง อาจส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของไทยได้ง่ายและรุนแรง หากไม่มีเกณฑ์การกำกับดูแลให้เหมาะสม โดยเฉพาะในสถานการณ์ในปัจจุบันที่ภาวะเศรษฐกิจอยู่ในช่วงขาลง ปัญหาค่า

ครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้น ความเสี่ยงต่อรายได้และการมีงานทำของภาคครัวเรือนที่มีสัดส่วนเพิ่มขึ้น จากภาวะเศรษฐกิจในประเทศที่ชะลอตัวตามเศรษฐกิจโลก เป็นปัจจัยที่อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการชำระหนี้ของผู้ให้บริการในระยะข้างหน้าได้ และส่งผลถึงคุณภาพสินเชื่อบริการสถาบันที่ให้บริการตามไปด้วย ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในที่สุด จึงต้องการทำการศึกษาวินิจฉัยข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับใน ครั้งนี้

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อต้องการศึกษาลักษณะภาพรวมของธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ ที่เกี่ยวข้องกับ

- 1) สัดส่วนโครงสร้างสินเชื่อของผู้ให้บริการในระบบ
- 2) โครงสร้างสินเชื่อส่วนบุคคลแยกตามระดับรายได้ของผู้บริโภค
- 3) หลักเกณฑ์การกำกับควบคุมและผลของนโยบายภาครัฐที่มีผลต่อธุรกิจ

สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ

4) แนวโน้มหรือกลยุทธ์ในการปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงสภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นของผู้ประกอบการในระบบ

1.2.2 ศึกษาประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคล

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาวินิจฉัยในครั้งนี้ กำหนดขอบเขตการศึกษาโดยเน้นมุมมองด้านอุปทาน (Supply Side) ซึ่งต้องการศึกษาถึงการลักษณะการดำเนินธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลแบบไม่มีทรัพย์สินหรือหลักทรัพย์ค้ำประกัน (unsecured loan) ของผู้ให้บริการในระบบ กรณีสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้เข้ามากำกับดูแล โดยการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการควบคุมการประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคล ที่มีผลต่อผู้ประกอบการธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลทั้ง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศไทย สาขานานาชาติพาณิชย์ ต่างประเทศ และผู้ประกอบการที่ไม่ใช่ธนาคาร หรือ Non-bank ซึ่งทำการศึกษาโดยรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) มาทำการวิเคราะห์รายละเอียดข้อเท็จจริงด้วยข้อมูลสถิติ ตัวเลข โดยใช้ข้อมูล ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2548 ถึงสิ้นเดือนธันวาคม 2551 ซึ่งเป็นช่วงที่ผู้

ให้บริการเริ่มจัดส่งรายงานข้อมูลสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด โดยใช้สถิติข้อมูลดังกล่าวมาทำการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

1.3.1 ศึกษาลักษณะภาพรวมของธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ สัดส่วนโครงสร้างสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับทั้งระบบ และสัดส่วนโครงสร้างสินเชื่อจำแนกตามรายได้ของผู้ใช้บริการที่เป็นลูกค้าของผู้ประกอบการในระบบ โดยศึกษาจากจำนวนบัญชีของผู้ใช้บริการ ยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อ จำนวนบัญชีที่ผิดนัดชำระหนี้ ยอดคงค้างสินเชื่อที่ผิดนัดชำระหนี้เกินกว่า 3 เดือน (NPL) จำนวนบัญชีสินเชื่อใหม่ และปริมาณสินเชื่อใหม่

1.3.2 ศึกษาประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ โดยศึกษาถึงประสิทธิภาพในการให้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล และประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงเงินให้สินเชื่อ จากอัตราส่วนทางการเงินของผู้ประกอบการทั้ง 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มธนาคารพาณิชย์ จดทะเบียนในประเทศไทย กลุ่มสาขาธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ และกลุ่มผู้ประกอบการที่มีใช้ธนาคาร

1.4 ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษานี้เป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Second Data) โดยมีรายละเอียดข้อมูลและแหล่งข้อมูลดังนี้

1.4.1 ธนาคารแห่งประเทศไทย

1) ข้อมูลสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับรายเดือน ซึ่งประกอบด้วยปริมาณยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อส่วนบุคคล จำนวนบัญชีที่มียอดคงค้าง ยอดคงค้างสินเชื่อผิดนัดชำระหนี้และจำนวนบัญชีที่ผิดนัดชำระหนี้แยกตามระดับรายได้ และปริมาณการตัดหนี้สูญ จำนวนบัญชีที่ตัดหนี้สูญ ปริมาณสินเชื่อใหม่และจำนวนบัญชีของสินเชื่อใหม่แยกตามกลุ่มผู้ประกอบการในระบบ จากฐานข้อมูลธนาคารแห่งประเทศไทย และข้อมูลที่เผยแพร่ในเว็บไซต์

2) ข้อมูลสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ จากที่เผยแพร่ในเว็บไซต์

3) พระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551 รวมทั้งประกาศ และหนังสือเวียนที่เกี่ยวข้องกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ

4) บทความ เอกสาร ตำรา จาก ห้องสมุดธนาคารแห่งประเทศไทย

1.4.2 หน่วยงานอื่น ๆ

- 1) ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง กิจการที่ต้องขออนุญาตตามข้อ 5 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58 เรื่อง สิ้นเชื้อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ ลงวันที่ 9 มิถุนายน 2548
- 2) ข้อมูลหนี้สินภาคครัวเรือน จากเว็บไซต์สำนักงานสถิติแห่งชาติ
- 3) บทวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสิ้นเชื้อส่วนบุคคล จากศูนย์วิจัยกสิกรไทย
- 4) บทวิเคราะห์และผลศึกษาธุรกิจสิ้นเชื้อส่วนบุคคลของสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง
- 5) ข้อมูลอื่น ๆ ได้แก่ ตำรา เอกสารวิชาการต่าง ๆ บทความ บทวิจารณ์ วารสารทางการเงิน ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต ตลอดจนหนังสือต่าง ๆ ในห้องสมุดของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ทำให้เกิดเข้าใจถูกต้องถึงลักษณะภาพรวมของธุรกิจสิ้นเชื้อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ ที่เกี่ยวกับสัดส่วนโครงสร้างสิ้นเชื้อ ส่วนแบ่งตลาด และฐานลูกค้าเป้าหมายของผู้ประกอบการในระบบ และทราบถึงประสิทธิภาพการให้บริการและการบริหารความเสี่ยงเงินให้สิ้นเชื้อของผู้ประกอบการแต่ละกลุ่ม

1.5.2 ทราบถึงหลักเกณฑ์ในการกำกับดูแล บทบาทภาครัฐและผลกระทบที่มีต่อการให้บริการสิ้นเชื้อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ

1.5.3 บุคคลผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นด้าน ผู้ประกอบธุรกิจ ผู้ใช้บริการ รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาตัดสินใจดำเนินนโยบายในการกำกับดูแล สามารถนำผลการวิเคราะห์เบื้องต้นไปใช้ในการวางแผนกำกับดูแลสิ้นเชื้อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับให้เกิดประโยชน์สูงสุดร่วมกัน